

In Egypte
(bij Matteüs 2)

De engel had hem aangespoord:
"Vlug, Jozef, vlucht met vrouw en kind
voordat Herodes jullie vindt
en jullie jongen wreed vermoordt."

Die nacht nog zijn wij weggevlucht.
Ontkomen aan Herodes' hand
zijn wij hier in Egypteland
en hoorden nu pas het gerucht

over gehuil in Betlehem.
Moeders gaan radeloos tekeer,
want hun jongens zijn niet meer.
Te binnen komt mij Rachels stem

en zachtjes snik ik mee met haar.
Al is mijn zoon dan wel ontsnapt,
hun verdriet is ook mijn smart.
Wij moeders horen bij elkaar.

Waarom toch al die droefenis?
Uw woord wordt, Heer, zo wreed vervuld.
Ik wacht op hem die torst de schuld,
op hem die alle tranen wist.

Jesaja sprak toch van die man
die al het lijden dragen gaat?
Is, van wie dat geschreven staat,
uw zoon, mijn kind? Hoe gaat dat dan?

Drempellied

Van vele kanten zijn wij hier bijeen gekomen,
op zoek naar U, o Heer, op zoek ook naar elkaar.
U kent ons, U weet wat wij wensen, hopen, dromen.
Laat ons niet op onszelf, maak uw beloften waar.

Wij kijken, Heer, terug op de voorbije dagen.
Ons leven is zo vol en jachtig gaat de tijd.
Wij zijn soms zo verward, zo moe van alle vragen.
Wij smeken U om rust, een uur van eeuwigheid.

Wij mensen zijn op zoek naar vrede met elkander.
Maar ach, de wereld is zo vaak een wildernis.
Laat ons, o Heer, in zorg en liefde voor de ander
toch een gemeenschap zijn, waar 't veilig toeven is.

Open uw oren voor ons zingen en ons bidden.
Wees met uw Geest aanwezig in ons woord en lied.
Wees als een laaiend vuur, een windvlaag in ons midden.
Leer ons geloven, Heer, al ziet ons oog U niet.

Doe ons ontvankelijk zijn voor wat U ons wilt zeggen.
Verlicht, Heer, ons verstand; geef inzicht in het Woord.
Wil met uw Geest ons hart, ons leven openleggen.
Wij worden stil voor U. Spreek, uw gemeente hoort.

(Mel.: LB 272)

Een stil gebed

Als straks de slechte dagen komen,
het goede leven neemt een keer,
verdriet en pijn mij overkomen,
mag ik dan bij U schuilen, Heer?

Als ik gebukt ga onder zorgen,
ik lig te woelen, steeds maar weer,
ik bang ben voor de dag van morgen,
mag ik dan bij U schuilen, Heer?

Als ik alleen zal achterblijven,
mijn lief zal missen, keer op keer,
mijn rouw zich niet meer laat verdrijven,
mag ik dan bij U schuilen, Heer?

Als er een eind komt aan mijn leven,
mijn adem stikt, geen polsslag meer,
en ik mij dan moet overgeven,
mag ik dan bij U schuilen, Heer?

Ik kan gaan slapen zonder zorgen.
Bij nacht en dag, ja altijd weer
weet ik mij veilig en geborgen
onder uw vleugels, lieve Heer.